

DECIZIE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele, Judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Maria Ghervas, Mariana Pitic

Ion Druță și Sveatoslav Moldovan

examinând recursul declarat de societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Butucel Andrei împotriva societății comerciale „Madicar” societate cu răspundere limitată cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, a indemnizației pentru concediile nefolosite și compensarea cheltuielilor de asistență juridică, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 martie 2016, prin care acțiunea a fost admisă

c o n s t a t ă :

La 02 februarie 2016 prin intermediul oficiului poștal Butucel Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății comerciale „Madicar” societate cu răspundere limitată cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la lucru, achitarea salariului pentru absența forțată de la lucru și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Butucel Andrei a indicat că a fost angajat în calitate de șofer-camion la societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată începând cu 01 octombrie 2008.

La începutul lunii noiembrie 2015 în baza cererii depuse personal de eliberare s-a prezentat la oficiul pârâtului pentru a i se elibera carnetul de muncă și restanța salarială.

Reprezentantul pârâtului Marcel Doibani a refuzat eliberarea carnetului de muncă și restanței salariale invocând despre necesitatea de a repara camionul din contul său și transmiterea acestuia în stare tehnică bună.

Deși camionul era în stare funcțională și era eliberat din funcție, a remarcat pârâtului că nu este în drept să-l oblige să efectueze reparația mijlocului de transport pe care nu mai lucra, dar este obligat să-i elibereze carnetul de muncă și să-i achite restanța salarială.

A făcut cunoștință cu ordinul nr. 06-c din 11 noiembrie 2015 cu privire la concedierea sa în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii din 28 septembrie 2015 și a primit carnetul de muncă.

În carnetul de muncă este înscris că la 01 octombrie 2015 a fost eliberat în temeiul art. 85 alin. (1) Codul muncii.

Înscrierea în carnetul de muncă că la 01 octombrie 2015 a fost eliberat în baza cererii depuse personal reflectă situația de fapt, iar aplicarea sancțiunii disciplinare la 11 noiembrie 2015 pentru absența nemotivată de la lucru mai mult de 4 ore consecutiv la 28 septembrie 2015 este ilegală.

Cere Butucel Andrei anularea ordinului societății comerciale „Madicar” societate cu răspundere limitată nr. 06-c din 11 noiembrie 2015 despre concedierea sa în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii, restabilirea la lucru în calitate de șofer-autocamion, achitarea salariului pentru absența forțată de la lucru pentru perioada de la 11 noiembrie 2015 până la 25 ianuarie 2016 și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 3-6).

La 29 februarie 2016 Butucel Andrei a depus cerere de modificare a pretențiilor solicitând anularea ordinului societății comerciale „Madicar” societate cu răspundere limitată nr. 06-c din 11 noiembrie 2015 despre concedierea sa în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii, restabilirea în calitate de șofer începând cu 28 septembrie 2015, achitarea salariului pentru absența forțată de la lucru pentru perioada de la 01 septembrie 2015 până la 29 februarie 2016, compensarea concediilor de odihnă nefolosite pentru perioada anilor 2008-2015 și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de modificare a pretențiilor Butucel Andrei a indicat că sancțiunea disciplinară se aplică imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 1 lună din ziua constatării.

În caz de suspendare sau încetare a contractului individual de muncă are dreptul în calitate de salariat la compensarea tuturor concediilor anuale nefolosite (f.d. 43-47).

La 16 martie 2016 Butucel Andrei a depus cerere de modificare a pretențiilor solicitând anularea ordinului societății comerciale „Madicar” societate cu răspundere limitată nr. 06-c din 11 noiembrie 2015 despre concedierea sa în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii, restabilirea la lucru în calitate de șofer-autocamion începând cu 01 octombrie 2015, achitarea salariului mediu pentru perioada de la 01 octombrie 2015 până la 15 martie 2016, compensarea cheltuielilor de asistență juridică conform bonurilor de plată, concediilor de odihnă nefolosite pentru anii 2008-2015 în mărime de 3 000 lei pentru fiecare an, în total suma de 24 000 lei.

În motivarea cererii de modificare a pretențiilor Butucel Andrei a indicat că legislația în vigoare nu prevede dreptul angajatorului de a reține eliberarea carnetului de muncă fostului angajat sub anumite pretexte.

Marcel Doibani în calitate de reprezentant al societății comerciale „Madicar” societate cu răspundere limitată a refuzat eliberarea carnetului de muncă și a restanței la

salariu pentru luna septembrie 2015 invocând necesitatea reparării camionului și transmiterea acestuia în stare tehnică perfectă.

Reprezentanții pârâtului i-au expediat prin scrisoare recomandată solicitarea de a se prezenta la oficiu pentru a ridica carnetul de muncă, însă au condiționat restituirea acestuia de semnarea unei confirmări că ar fi primit indemnizația pentru concediile de odihnă.

A depus cerere de demisie la 28 septembrie 2015 și eronat angajatorul i-a aplicat sancțiune disciplinară pentru neprezentarea la lucru mai mult de 4 ore consecutiv (f.d. 54-61).

Prin mandatul din 14 decembrie 2015 avocatul Dorel Țurcanu a fost împuternicit de Butucel Andrei să-i acorde asistență juridică în instanța de judecată (f.d. 12).

Avocatul Dorel Țurcanu a depus explicații prin care a solicitat anularea ordinului societății comerciale „Madicar” societate cu răspundere limitată nr. 06-c din 11 noiembrie 2015 despre concedierea lui Butucel Andrei în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii, restabilirea acestuia în calitate de șofer-autocamion începând cu 01 octombrie 2015, achitarea salariului mediu pentru perioada de la 01 octombrie 2015 până la 15 martie 2016, în sumă de 7 280 lei pentru anul 2015 și 6 900 lei pentru anul 2016, compensarea cheltuielilor de asistență juridică conform bonurilor de plată, încasarea indemnizației pentru concediile de odihnă nefolosite pentru anii 2008-2015 în mărime de 1 199 lei pentru fiecare an, în total suma de 9 597 lei (f.d. 66-70).

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din 28 martie 2016 s-a anulat ordinul cu privire la eliberarea din funcție nr. 06-c din 11 noiembrie 2015 emis de societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată, prin care lui Butucel Andrei i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de concediere în baza art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii, în legătură cu absența nemotivată de la lucru.

Conform art. 89 Codul muncii, s-a restabilit Butucel Andrei în funcția de șofer-camion în cadrul societății comerciale „Madicar” societate cu răspundere limitată cu emiterea imediată a ordinului de restabilire la lucru de către angajator și aducerea acestuia la cunoștința salariatului sub semnătură în termen de 3 zile lucrătoare de la emitere.

S-a încasat de la societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată în beneficiul lui Butucel Andrei suma de 14 180 lei cu titlu de salariu pentru absența forțată de la lucru în perioada de la 01 octombrie 2015 – 16 martie 2016, suma de 9 597 lei cu titlu de indemnizație de concediu pentru anii 2008 -2016 și suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în total suma de 25 777 lei.

S-a indicat că în conformitate cu art. 256 alin. (1) lit. b) și alin. (2) Codul de procedură civilă, hotărârea privind reintegrarea la lucru a reclamantului și privind plata unui salariu mediu lunar se execută imediat.

S-a încasat de la societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 713,31 lei și cheltuielile judiciare suportate de instanță pentru citarea părților în proces în sumă de 21,35 lei, iar în total suma de 734,66 lei. (f.d. 73, 84-86).

La 27 aprilie 2016 societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 martie 2016 (f.d. 78-81).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 25 octombrie 2016 a respins apelul declarat de societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată și a menținut hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 martie 2016 (f.d. 112-116).

La 15 decembrie 2016 societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea ambelor hotărâri judecătorești.

În motivarea cererii de recurs societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată a indicat că la materialele pricinii au fost administrate probe care confirmă absența nemotivată a lui Butucel Andrei de la lucru mai mult de 4 ore consecutiv în timpul zilei de muncă și care au servit temei pentru emiterea ordinului de concediere în baza art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii.

Instanțele de judecată nu au ținut cont de constatările Inspectoratului de Stat al Muncii din 23 noiembrie 2015 că angajatorul nu a încălcat legislația muncii.

Eliberarea lui Butucel Andrei a avut loc cu respectarea prevederilor legale.

Conform contractului de răspundere materială, după Butucel Andrei a fost întărit camionul de marca DAF, număr de înmatriculare COC 494, însă la concediere intimatul nu a predat bunul angajatorului prin actul de primire-predare.

Butucel Andrei a prezentat cererea de demisie din 28 septembrie 2015, însă o asemenea cerere nu a fost înregistrată și nu este semnată de administrație.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 01 martie 2017 a considerat recursul admisibil fără a prejudicia fondul și a dispus judecarea acestuia de către completul din 5 judecători.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat de societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată în limitele invocate pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că

acesta este depus în termen, întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și trimiterea pricinii la rejudecare din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

La 15 noiembrie 2016 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 25 octombrie 2016 (f.d. 117).

Prin urmare, recursul declarat de societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată la 15 decembrie 2016 este depus în termen.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că instanțele de judecată au încălcat normele de drept material și au apreciat arbitrar circumstanțele pricinii.

Din materialele pricinii rezultă că Butucel Andrei a fost angajat la societatea comercială „Madicar” în calitate de șofer.

La 28 septembrie 2015 Butucel Andrei a depus cerere de eliberare începând cu 28 septembrie 2015 cu achitarea compensației pentru concediul nefolosit (f.d. 62).

Prin ordinul societății comerciale „Madicar” societate cu răspundere limitată nr. 06-c din 01 octombrie 2015 Butucel Andrei a fost eliberat din lucru conform art. 85 alin. (1) Codul muncii.

Prin ordinul societății comerciale „Madicar” societate cu răspundere limitată nr. 06-c din 11 noiembrie 2015 Butucel Andrei a fost eliberat din lucru conform art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii începând cu 28 septembrie 2015 (f.d. 7).

Avocatul Dorel Țurcanu a solicitat în interesele lui Butucel Andrei încasarea salariului mediu pentru perioada de la 01 octombrie 2015 până la 15 martie 2016, în sumă de 7 280 lei pentru anul 2015 și 6 900 lei pentru anul 2016 (f.d. 66-70).

Conform art. 66 alin. (5) Codul muncii, la încetarea contractului individual de muncă, carnetul de muncă se restituie salariatului în ziua eliberării din serviciu.

Conform art. 151 Codul muncii, dacă eliberarea carnetului de muncă este reținută din vina angajatorului, salariatului i se plătește salariul mediu pentru tot timpul absenței forțate de la lucru, cauzate de imposibilitatea angajării la altă unitate după eliberarea din serviciu din motivul lipsei carnetului de muncă. În acest caz, salariul mediu se achită fostului salariat de către fostul lui angajator conform acordului scris dintre părți, iar în caz de litigiu - în temeiul hotărârii instanței de judecată.

Conform pct. 70-71 Regulamentul privind completarea, păstrarea și evidența carnetului de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1449 din 24 decembrie 2007, la încetarea contractului individual de muncă încheiat cu salariatul, unitatea este obligată să-i elibereze acestuia carnetul de muncă în ziua eliberării, efectuând înscrierea de eliberare în modul stabilit. Expedierea carnetului de muncă prin poștă se permite numai în cazul în care unitatea are consimțământul în scris al salariatului sau reprezentantului său legal.

Dacă eliberarea carnetului de muncă este reținută din vina angajatorului, salariatului i se plătește salariul mediu pentru tot timpul absenței forțate de la lucru, cauzate de imposibilitatea angajării la altă unitate după eliberarea din serviciu din motivul lipsei carnetului de muncă.

Din sensul acestor prevederi legale rezultă că angajatorul este obligat de a remite salariatului eliberat carnetul de muncă contra semnătură în fișa personală, precum și în registrul evidenței carnetelor de muncă. Angajatorul va purta răspundere pentru reținerea carnetului de muncă, cu excepția situației în care face dovada că carnetul de muncă a fost reținut din cauza refuzului salariatului de a primi carnetul de muncă. Nu este admisibilă dovada primirii carnetului de muncă prin proba cu martori, fiind necesară semnătura salariatului.

În cazul angajării persoanei căreia i s-a reținut carnetul de muncă la un alt serviciu fără carnetul de muncă, compensația pentru reținerea carnetului de muncă de efectuează doar în mărimea diferenței de salarii de la locul precedent și cel actual.

În cererea de chemare în judecată Butucel Andrei a invocat că administrația societății comerciale „Madicar” societate cu răspundere limitată a refuzat să-i elibereze carnetul de muncă.

Societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată nu a prezentat probe că a eliberat lui Butucel Andrei carnetul de muncă la data emiterii ordinului de concediere din 01 octombrie 2015

Prin certificatul eliberat de societatea cu răspundere limitată „Diseto-Grup” se confirmă că Butucel Andrei a fost angajat în baza contractului individual de muncă nr. 2/2105 din 02 noiembrie 2015 în calitate de șofer (f.d. 83).

Având în vedere că la 02 noiembrie 2015 Butucel Andrei a fost angajat la societatea cu răspundere limitată „Diseto-Grup”, societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată urmează să achite intimatului salariul mediu pentru perioada de la 02 octombrie 2015 până la 01 noiembrie 2015.

Compensația pentru reținerea carnetului de muncă de către societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată după 02 noiembrie 2015 urmează a fi achitată doar în mărimea diferenței de salarii de la locul precedent și cel actual a lui Butucel Andrei.

Însă, la materialele pricinii lipsesc probe care confirmă cuantumul salariului lui Butucel Andrei pentru perioada de la 02 noiembrie 2015 până la 15 martie 2016 la societatea cu răspundere limitată „Diseto-Grup”.

În lipsa acestor probe instanța de recurs este în imposibilitate de a calcula compensația ce urmează a fi achitată lui Butucel Andrei începând 02 noiembrie 2015.

În conformitate cu art. 442 alin. (2) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Din sensul acestei norme de drept citate rezultă că la examinarea pricinii în ordine de recurs nu pot fi administrate noi probe care nu au fost obiect de cercetare la examinarea pricinii în prima instanță sau instanța de apel.

Din aceste motive este necesar de a admite recursul declarat de societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată, de a casa decizia instanței de apel și de a trimite pricina la rejudecare.

Erorile judiciare ale instanței de apel în ordine de recurs nu este posibil de corectat.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a încălcat normele de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a restitui pricina spre rejudecare în ordine de apel, în alt complet de judecători.

La rejudecarea pricinii este necesar de ținut cont de cele expuse și în dependență de cele obținute de emis o decizie legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de societatea comercială „Madicar” societate cu răspundere limitată.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Butucel Andrei împotriva societății comerciale „Madicar” societate cu răspundere limitată cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, a indemnizației pentru concediile nefolosite și compensarea cheltuielilor de asistență juridică cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, Judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Ion Druță

Sveatoslav Moldovan